

Casa Joan Miret – Tarragona

Situació i context històric

La Casa Joan Miret es troba al núm. 36 de la Rambla Nova de Tarragona, fent cantonada amb els carrers Adrià i Armanyà, on trobem el mur de tancament del jardí.

L'edifici va ser projectat l'any 1859 i deu el nom al seu promotor, l'advocat, terratinent i polític tarragoní, Joan Miret i Terrada.

En el moment de la construcció de la casa, la ciutat de Tarragona començava a obrir els seus límits més enllà del casc antic i la muralla que l'encerclava. Era així com es va projectar la Rambla Nova, als extramurs de l'antiga ciutat, esdevenint l'actual espai d'eixample.

Construcció de la casa

Desmuntatge del carrer Adrià. Al costat s'observa el mur de tancament del jardí de la Casa Joan Miret.

Al llarg de l'any 1859, Joan Miret es va dedicar a comprar els terrenys on construiria la seva futura residència, l'aplanament dels quals va començar al setembre del mateix any. El promotor, a més d'anivellar els terrenys de la seva propietat, ho havia de fer també dels carrers que envoltarien la casa. La projecció del futur espai públic se sostenia, en part, a mercès de la iniciativa privada.

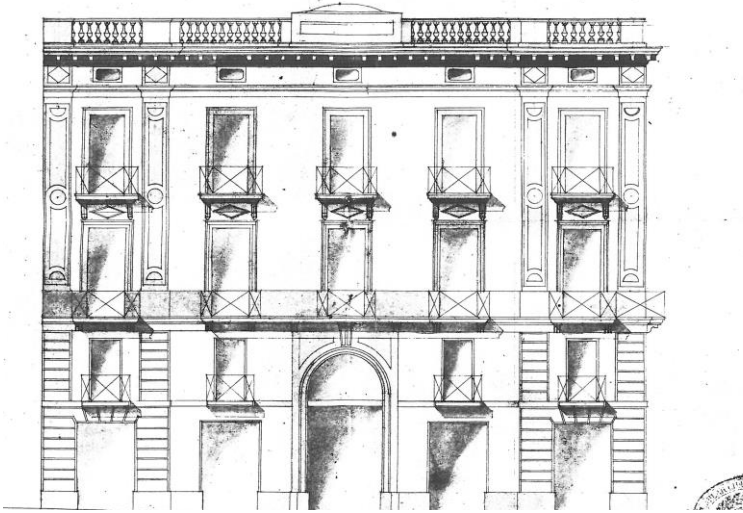
El 14 de setembre de 1859 l'Ajuntament de Tarragona emetia la

llicència d'obres per a la construcció de la casa. En aquesta, demanava a Miret que se cenyís als plànols presentats i que estuqués les façanes d'acord al lloc preferent que ocuparia la futura casa. També concedia un termini màxim d'execució d'any i mig.

Sabem que aquell mateix mes de setembre es va iniciar l'obra, gràcies a l'inventari que es va fer d'unes peces d'origen antic trobades en el terreny al començar els treballs d'aplanament. Les peces es troben dipositades al Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, i es definien de la següent manera:

«Fragmentos de una olla de barro arenisco, labrada a mano, con señales de calcinación. Tiene un reborde muy característico. Fué hallada en los terrenos carbonizados, junto a la roca de Tarragona, al levantarse los cimientos de una casa de D. Juan Miret, en 23 de septiembre de 1859.»

*Casa de D. Juan Miret sito en la nueva Rambla equima a la S. Agustín
Fachada en la Rambla*

Plànol de la façana principal, presentat davant l'Ajuntament de Tarragona.

No s'ha pogut trobar la notificació de final d'obra, però sí que coneixem la compra que el Sr. Miret va fer el gener de 1861 d'uns terrenys contigus a la seva propietat. L'objectiu d'aquest contracte era el d'evitar la construcció de nous edificis que obstruïssin la vista que Miret tenia des del primer pis de la seva casa sobre el moll i la badia de la ciutat. Així doncs, sabem que l'obra va finalitzar en poc

més d'un any. Resulta curiós veure com una obra de gran envergadura podia acabar amb tant poc temps, tenint en compte els mitjans dels que disposaven en aquella època.

Estil arquitectònic

Detall de la façana principal de la casa, al costat de la veïna Casa Manuel Feliu.

La Casa Joan Miret es va construir sota la direcció de l'arquitecte provincial de Tarragona, Francesc Barba i Masip. El seu estil es defineix sota el romanticisme i l'historicisme de mitjan del segle XIX.

L'edifici consta de baixos, entresols, planta noble, primer pis i golfes, que es mouen al voltant de l'estructura d'un pati central. Les façanes presenten una decoració senzilla, refinada i simètrica, destacant la utilització

de pedra de llisós (natural de Tarragona) a la planta baixa, extrems de la planta entresol i en la resta d'obertures i mènsules de balcons. De la mateixa manera, s'observa una major definició de l'eix central de la façana, visible a la porta principal que es troba emmarcada per un gran arc de mig punt i que dona pas al balcó corregut de la planta noble. També destaquen els esgrafiats geomètrics i l'ús de forja en els balcons.

El fet de trobar-se la casa en posició cantonera, amb tres façanes i jardí, provoca un enaltiment del conjunt arquitectònic. Un estil que deuria agradar i servir d'inspiració a la propietat veïna, la Casa Manuel Feliu (Rambla Nova nº38), construïda l'any 1862.

Detall de la façana posterior i part de la jardí de la casa.

Gaudir d'un espai verd privat feia reduir la densitat constructiva de la finca, i era una manera de mostrar el poder econòmic de la família propietària, que gaudia d'un bocí de natura per al seu ús particular, al bell mig de la ciutat. El jardí també podia oferir usos domèstics. Així doncs, al jardí de la casa encara s'hi conserva un antic safareig que s'usava per rentar la roba, així com un antic

galliner i una bassa que servia per emmagatzemar l'aigua per regar arbres i plantes durant el període estival.

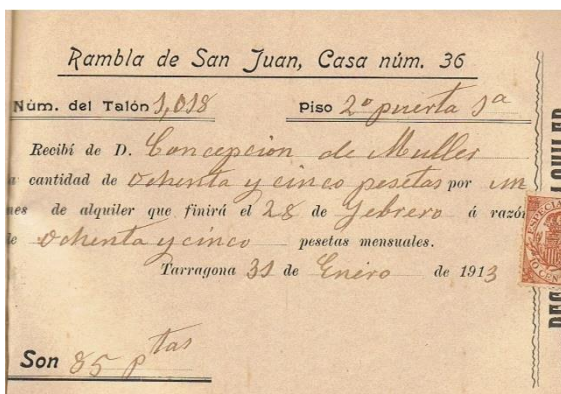
Biografia del propietari

Joan Miret i Terrada va ser un terratinent natural de Vila-seca, advocat de formació que arribar a ser diputat al Congrés dels Diputats entre els anys 1850 i 1854, representant a la Demarcació de Tarragona. L'any 1875 era diputat a la Diputació de Tarragona.

Potser per la seva condició de terratinent, el Sr. Miret va mostrar molt d'interès en l'àmbit agrícola i s'especialitzà en l'estudi de la fil·loxera. L'institut Agrícola Català de Sant Isidre, del qual n'era soci, el comissionà per a estudiar l'evolució de la plaga a França i Suïssa. Fruit d'això, l'any 1878 publicà "*Estudios sobre la Phylloxera Vastatrix*".

Sembla que una política d'excessiu endeutament forçaren al Sr. Miret a despendre's de la casa que manà construir a Tarragona. L'any 1889 la casa fou venuda al comerciant de

vins francès Cornelio Farines, resident a Altafulla. Però aquest no va ser l'únic canvi de propietari.

Rebut de l'any 1913 de la Sra. Concepción de Muller i Patxot, que ocupava un dels pisos de la casa com a arrendatària.

L'any 1898 va ser la montblanquina Teresa Foraster i Borràs qui entrava en la possessió de la finca. La Sra. Foraster era vídua d'un altre comerciant important de la zona, el Sr. Antoni Sala i Castelló, natural de Blancafort i que també havia desenvolupat algunes responsabilitats a la Diputació de Tarragona.

D'aleshores ençà, la casa s'ha mantingut en mans de la mateixa família, passant de pares a fills en la línia de l'hereu. Degut a això, l'edifici també és conegut a Tarragona amb el nom de Casa Sala. L'actual propietària n'és la Sra. Maria Josefa Sala Brosa, sòcia de Monumenta des de l'any 2012.

Història recent. L'obertura al públic

La Casa Joan Miret va ser adquirida per la Sra. Foraster (vídua de Sala) amb la intenció de diversificar els negocis familiars, essent conscient que el negoci del vi (amenaçat per l'arribada de la fil·loxa) ja havia tocat sostre. Des de que va adquirir aquesta propietat, mai va canviar la seva residència, fixada al seu Montblanc natal.

El seu nét, el Sr. Ramon Sala i Guardiola (pare de l'actual propietària), va mantenir la casa de Tarragona com a negoci d'arrendaments urbans, per bé que va habilitar el xalet que es troba al jardí com a residència pròpia.

Imatge d'una de les sales de la planta noble, destinada a la celebració d'esdeveniments.

Durant la segona meitat del segle XX, la casa va haver d'assumir el cost d'acumular arrendataris de renda antiga, comprometent en algun moment el seu estat òptim de conservació. Van ser nombroses les empreses (entre elles bancs) i promotors immobiliaris que van fer ofertes per enderrocar l'edifici, i construir-hi en el seu lloc alts blocs de pisos (tal com ha passat a la Rambla Nova nº32 i 33). Algunes famílies van decidir de vendre el

jardí, i així capitalitzar-se sense perdre del tot la propietat. Aquest fet, però, feia perdre parcialment l'essència d'aquests edificis històrics.

L'actual propietària va tenir clar, des de sempre, que la casa s'havia de mantenir en la seva originalitat. Gràcies a això, actualment l'edifici acull la seu de l'empresa AG Planning, especialitzada en la celebració d'esdeveniments per a particulars i corporatius, oferint la planta noble i el jardí de la casa. Per a això, la propietat es va comprometre en la rehabilitació de diferents espais, entre ells, la façana posterior de l'edifici, la recuperació de decorats del pati central i de l'escalinata d'accés a la planta noble, entre d'altres intervencions. De bon inici, a més, es va tenir clar que s'havia de potenciar el nom de Casa Joan Miret, com una manera de retre homenatge al seu promotor que va ser, a més, un personatge històric molt vinculat a la ciutat de Tarragona.

Detall del pou trobat al jardí, durant les obres d'adequació de l'escala d'emergència.

Durant les obres d'habilitació del jardí es va descobrir un antic pou o cisterna d'origen romà, contigu a les restes d'una cantera que proveïa blocs de pedra per a la construcció. A l'actualitat, aquest nou element es troba exposat al jardí, com un espai més d'interès a oferir als visitants de la casa.

Ramon Bartolí i Sala
Geògraf i meteoròleg
rbartolisala@gmail.com